

ת"פ (כפר סבא) 50031-07-23 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נ' פלוני

ת"פ (כפר-סבא) 50031-07-23 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נ' פלונישלו כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 50031-07-23

מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז

נ ג ד

פלוני

בית משפט השלום בכפר-סבא

[23.01.2025]

כבוד השופט אביב שרון

ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הסדר הטיעון; והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 2002, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א)

רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 17.7.23 בשעה 07:23 החזיק הנאשם בביתו שבטירה, בתיק שחור בתוך

מקפאי, אקדח תקני מסוג AWS[תוצרת ירדן, נושא מספר רישוי

2. ב"כ הצדדים הניחו לפני הסדר טיעון במסגרתו המאשימה עותרת לעונש ראוי של 18 חודשי מאסר, במתחם שבין

18 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים, וההגנה טוענת באופן חופשי. כמו כן, הוסכם שהנאשם ישלח לשרות

המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה לעניין העונש.

תסקיר שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 13.6.24 עולה שהנאשם כבן 21 וחצי, רווק, תושב טירה, עובד כמחסנאי מזה כחודש.

בשנת 2019 נחבל בראשו במסגרת תאונת דרכים ומאז מתמודד עם כאבי ראש כרוניים, בעיות אורטופדיות, ועל רקע

זאת מקבל קנביס רפואי מגיל 18. כמו כן, היה במעקב פסיכיאטרי מזה כשנה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם

תעודת בגרות חלקית. לאחרונה השתלב בקורס לוגיסטיקה במכללת תל-אביב. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא

פתוחים נגדו תיקי מב"ד.

בהתייחסו לעבירה קיבל הנאשם אחריות מלאה, הביע צער ובושה וביטא אשמה ואכזבה מעצמו. ברקע לביצוע

העבירה התחברות לחברה שולית, כשהתבקש על ידי אחד מהחברים לשמור את הנשק אצלו הוא נענה, ללא חשיבה

מעמיקה, מתוך רצייה חברתית. הנאשם שלל מעורבות בסכסוכים עם גורמים כלשהם או איומים על חייו. הוא הדגיש כי

ההליך המשפטי היווה גורם מדרבן עבורו וסייע לו לנתק את הקשרים הבעייתיים.

השרות התרשם מנאשם שהצליח לגלות יכולות תפקודיות מסוימות, להשתלב במעגל התעסוקה ולקיים אורח חיים מתפקד. ההתרשמות היתה שנוכח פרידת הוריו לפני כ-3 שנים, ובהיעדר בקרה והכוונה מצד דמויות משמעותיות, חלה התרופפות בגבולות הפנימיים והגמשה בעמדותיו בכל הקשור למעורבות שולית. זאת ועוד, התרשם השרות שהנאשם מצוי בשלבי גיבוש זהותו העצמית והגברית וסביב כך עסוק בחיזוק דימויו ותדמיתו, באופן שיתכן וקשור לבחירותיו בביצוע העבירה, כשהנאשם בעל אישיות בלתי מגובשת.

נוכח האמור, סבר שרות המבחן שלא ניתן לשלול סיכון להמשך מעורבות שולית מצד הנאשם ובפרט מתחום הנשק. שרות המבחן ציין שבמהלך פיקוח המעצר השתתף הנאשם בסדנת "חוק ומשפט", הגיע בקביעות למפגשי הקבוצה, עמד בכללי הטיפול, גילה אחריות ורצינות בהתנהלותו וניכרה מחויבות להמשך טיפול. הסדנה החלה בחודש ינואר 2024 והסתיימה בחודש יוני 2024.

שרות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות ההתנהגות האלימה במצבו של הנאשם הינה נמוכה, ורמת החומרה אם ישוב לבצע עבירות אלימות הינה נמוכה.

בשכלול גורמי סיכון וסיכויי לשיקום העריך שרות המבחן שפחת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעיתוי הנוכחי. משכך, המליץ שרות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולגזור עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות. טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם ולמידת הפגיעה בהם. היא הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת ולמגמת ההחמרה בענישה. היא הפנתה לתיקון מס' 140 לחוק העונשין (הוראת שעה), אשר קובע עונש מינימום שהוא רבע מהעונש המקסימלי הקבוע לעבירה. לפיכך, עתרה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר התסקיר שהוגש בעניינו חיובי בעיקרו, ביקשה למקם בתחתית המתחם לו עתרה ולגזור עליו 18 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. התובעת הפנתה לפסיקה.

5. ב"כ הנאשם טענה שחרף מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, עדיין יש להיצמד לעקרון הענישה האינדיווידואלית. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה נטען שמדובר באקדח ללא מחסנית וללא כדורים, אשר הוחזק במקפיא בבית, ללא תכנון מוקדם, כך שפוטנציאל הנזק נמוך ביחס לנסיבות ביצוע אחרות. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מתחם עונש הולם נמוך מזה לו עותרת ב"כ המאשימה (10-24 חודשי מאסר). באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הפנתה ב"כ הנאשם לגילו הצעיר, כיום בן 22, לעובדה שהוריו נפרדו לפני כ-3 שנים, להיותו נעדר פלילי, לעובדה ששהה במעצר מאחורי סורג ובריח למשך חודשיים, ולאחר מכן כ-4 חודשים באיזוק אלקטרוני. ב"כ הנאשם ביקשה לסטות ממתחם העונש ההולם וזאת מטעמי שיקום. היא הפנתה לתסקיר שרות המבחן החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם, לעובדה שעבר הליך טיפולי, תחילה בפגישות עם שרות המבחן, ולאחר מכן בפגישות במסגרת סדנת "חוק ומשפט" שהתקיימה במרכז הבינתחומי בהרצליה (תעודת גמר, נע/3). עוד הפנתה לכך שהנאשם משתתף בקורס ניהול לוגיסטיקה ומחסן ממוחשב בכיר (אישור לימודים, נע/1); עובד כמחסנאי מזה כ-5 חודשים (תלושי שכר, נע/2); סובל מבעיות רפואיות בגין תאונת הדרכים בה היה מעורב (מסמכים רפואיים ורישיון לקנביס רפואי, נע/4, נע/5). מעדכון ששלחה ב"כ הנאשם עולה שהנאשם סיים את הקורס בהצלחה.

לאור האמור לעיל, ביקשה ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהסתפק בענישה הכוללת מאסר בעבודות שרות, כהמלצת שרות המבחן. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה. דין והכרעה

6. אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם, שענינם שמירה על ערך קדושת החיים; הגנה על שלום הציבור ובטחונו; מניעת החזקת כלי נשק על ידי מי שאינו מוסמך לכך; מניעת סיכון פוטנציאלי שנגרם מהחזקת כלי נשק; ומניעת זליגת כלי נשק לידי גורמים עבריינים או ביטחוניים.

אין גם חולק שעל פי מדיניות הענישה הנוהגת, ככלל, יש לגזור על נאשמים שהורשעו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין עונשים חמורים, הכוללים רכיב של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. למעשה, מדיניות הענישה הוחמרה נוכח הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), תשפ"ב-2021, המחייב, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, לגזור על הנאשמים רבע מהעונש המקסימלי הקבוע לעבירה, וכשמדובר בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, עבירה מסוג פשע שבצידה 7 שנות מאסר, מדובר בעונש מזערי של 21 חודשי מאסר (כולל המאסר על תנאי).

7. על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, ועל הסכנות הצפויות מעבירות נשק, אשר עומדות בבסיס פעילות עבריינית אחרת ומאיימות על שלום הציבור כולו, אמר בית המשפט העליון בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.19):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק".

בע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.21) דיבר בית המשפט העליון על "מצב חירום של ממש" בו נתונה מדינת ישראל נוכח נפוצותן ונפוצותן של עבירות הנשק, על היותן "מכת מדינה" ועל הצורך הדחוף בהחמרה בענישת מבצעה:

אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, [פורסם בנבו] פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק".

8. ואני אוסיף שככל שמדובר בתחום שיפוטו של בית משפט זה, הרי שהעבירות בנשק הפכו ל"מכת אזור", כאשר אין לך יום "מוקד" שלא כולל מספר תיקים שעניינם החזקת כלי נשק שלא כדין [ראה: ע"פ ג (מחוזי מרכז) 41929-07-16 מדינת ישראל נ' מטר (24.1.17), פסקה 19].

9. ומכאן, לנסיבות ביצוע העבירה. הנאשם החזיק באקדח תקני תוצרת ירדן, הנושא מספר רישוי, בתוך תיק במקפיא שבביתו. מיקום החזקת הנשק מלמד שאין מדובר בהחזקה רגעית, וגם לא מדובר במקום מסתור שאליו אין נגישות ליתר דרי הבית, כך שבהחלט התקיים סיכון שמא הנשק יתגלגל לידי אחרים המתגוררים בבית. זאת ועוד, בניגוד לגרסת הנאשם בפני שרות המבחן, כתב האישום שותק ביחס לנסיבות החזקת הנשק (אם כטענת הנאשם עבור אחר), כך שההנחה היא שהנשק הוחזק באופן בלעדי על ידי הנאשם, לא ידוע כיצד הגיע לידי, ואף אין בהירות לגבי מטרת החזקתו.

מנגד, הנשק לא כלל מחסנית ואף לא היה טעון בכדורים.

בנסיבות אלה, אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן הינה בינונית.

10. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

[ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל (31.5.22); ע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.21); ע"פ 2283/22 אלנבארי נ' מדינת ישראל (31.7.22); ת"פ (מחוזי מרכז) 63303-06-22 מדינת ישראל נ' מסארה (4.12.23); ת"פ (שלום כ"ס) 26164-01-21 מדינת ישראל נ' דעאס (19.7.23); ת"פ (שלום כ"ס) 68319-11-22 מדינת ישראל נ' נסראללה (19.7.23)].

11. כאמור, מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור העבירות בנשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם צעירים, נעדרים עבר פלילי ובעלי סיכויי שיקום.

12. לאחר שבחנתי את עתירת ההגנה לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שרות מצאתי להיעתר לה בחלקה, כך שהעונש יסטה מן המתחם, אך עדיין יכלול, כאמירה נורמטיבית, רכיב של מאסר לריצוי בפועל.

את המקרים שבהם הסתפקו בתי המשפט בתקופה האחרונה בענישה שאינה כוללת מאסר בגין עבירות נשק, ניתן לספור על אצבעות כף יד אחת. לרוב מדובר במקרי שיקום יוצאי דופן או במקרים "מאוד מיוחדים" [ראה: ע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.23)].

13. הפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם, בחלקה אינה דומה בנסיבותיה למקרה דנן, ובכל מקרה, מדובר בערכאות דיוניות אשר אינן מחייבות בית משפט זה:

בת"פ (מחוזי חי') 22642-11-23 מדינת ישראל זידאן טאהא (5.2.24) - הנאשם, יליד 2001, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת רימון הולם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

בת"פ (שלום י-ם) 30867-06-22 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו קטיש (28.5.24) - הנאשם, כבן 33, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח תופי שאינו תקין ובאקדח מאוזר שאינו תקין. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-32 חודשי מאסר. בית המשפט החליט לסטות ממתחם העונש ההולם נוכח הנסיבות הבאות - נסיבות ביצוע העבירה, רף החומרה שבמעשה, היעדר עבר פלילי והליך שיקומי ארוך ומשמעותי שערך הנאשם. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

בת"פ (שלום חד') 20743-11-22 מדינת ישראל נ' סמיר ג'בארין (3.3.24) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח מסוג זיג זאוור יחד עם מחסנית ובה 14 כדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, זאת נוכח העובדה שהנאשם "הוא זה שקרא לרכז המודיעין והסגיר את הנשק" (עמ' 2) וכן בהתחשב "שעל בית המשפט לשלוח מסר ולעודד את מחזיקי הנשק שלא כדן למוסרו לידי גורמי אכיפת החוק בהקדם" (עמ' 7).

בת"פ (שלום ראשל"צ) 33025-04-22 מדינת ישראל נ' אבי אור (19.7.23) - הנאשם, בעל שתי הרשעות מתחום האלימות והמין, הורשע על פי הודאתו בהחזקת רובה קרלו עם מחסנית תואמת ובה כדור 9 מ"מ. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בית המשפט מצא לסטות ממתחם העונש ההולם נוכח הנסיבות הבאות - הנאשם שהה במעצר ממש מעל 80 ימים ולאחר מכן באיזוק אלקטרוני למשך 3 חודשים, באופן המעורר את השאלה "באם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אזי תנוכה תקופת מעצרו, האם נסיבות אלו אינן מצדיקות הסתפקות בהטלת 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות בלא לנכות את תקופת מעצרו"; תסקירי שרות המבחן המליצו להעדיף ענישה שיקומית; הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש עם אבחנה של PTSD על רקע פגיעות מיניות בעבר, כשאחת הפגיעות קשורה לתקיפה מינית בידי עצור אחר "ועניין זה יכול שיתיישב עם מצבו הנפשי והמשמעות העלולות לחזרתו אל מאחורי סורג ובריח". על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

בת"פ (מחוזי חי') 56103-06-22 מדינת ישראל נ' מוחמד כראג'ה (25.1.24) - הנאשם, בן 22, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אקדח חצי אוטומטי CZ טעון במחסנית בת 12 כדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר. בית המשפט מצא לסטות ממתחם העונש ההולם נוכח הנסיבות הבאות - לא נאמר בכתב האישום שהאקדח שייך לנאשם (פיסקה 22); התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם חיוביים, מלמדים על הירתמות להליך טיפולי ומצביעים על סיכויי שיקום גבוהים; במהלך ניהול ההליך הנאשם סיים תואר ראשון במנהל עסקים. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

- בת"פ (שלום קריית גת) 23992-11-21 מדינת ישראל נ' מזל אמור (13.9.23) - הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, הורשעה על פי הודאתה בהחזקת אקדח תופי טעון ובתוכו 5 קליעים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט מצא לסטות ממתחם העונש ההולם נוכח הנסיבות הבאות - חלוף הזמן (4 שנים); נסיבות חיים מורכבות ובהן גידול ילדים כאשר בעלה בכלא בגין ביצוע עבירות סמים; הירתמות להליך טיפולי משמעותי; הערכת סיכון נמוכה; מצב בריאותי הכולל בעיות לב והתקף לב שעברה הנאשמת, באופן שכליאתה תביא להחמרה במצבה הבריאותי; המלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ. בית המשפט גזר על הנאשמת 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.
14. מנגד, ראה ת"פ (שלום כ"ס) 29914-01-23 מדינת ישראל נ' מרואן מנסור (12.9.24) - הנאשם יליד 1989, בעל עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקה רגעית של אקדח STAR וצילומי בעזרת הטלפון, כשבהמשך נתפס האקדח אצל אחר. נוכח נסיבות ביצוע העבירה הכוללות החזקה רגעית של האקדח, למשך שניות או דקות, ללא מחסנית או כדורים, כשהעבירה בוצעה לפני כניסתו לתוקף של תיקון מס' 140 לחוק העונשין, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-20 חודשי מאסר. בקביעת מיקומו של העונש בתחתית המתחם נלקחו בחשבון נסיבות חריגות וביניהן היותו של הנאשם אב ל-5 ילדים קטינים, שתיים מהם סובלות מבעיות רפואיות קשות, אשת הנאשם סובלת אף היא ממחלה והיא נתמכת על ידי משפחת הנאשם, כך ששליחתו למאסר תפגע, בהכרח, במשפחה. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל.
- במסגרת ערעור שהגישה ההגנה, היא ביקשה שנוכח נסיבותיו האישיות החריגות והמורכבות של הנאשם, כמו גם נסיבות ביצוע העבירה, יגזר עליו עונש מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שרות. בסופו של יום קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט המחוזי, אשר הגדיר את המקרה כ"חריג", ועל הנאשם נגזרו בהסכמה 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל (עפ"ג (מחוזי מרכז) 13961-10-24 מיום 11.11.24).
15. אם בכל זאת החלטתי להיעתר חלקית לבקשת ההגנה ולסטות ממתחם העונש ההולם מטעמים של סיכויי שיקום, אך כאמור לא כדי הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות, הרי שעשיתי כן נוכח השיקולים הבאים:
- א. הנאשם כבן 22, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, וזוהי לו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. את העבירה ביצע כשהיה כבן 20.5, דהיינו בהיותו "בגיר-צעיר", כשאישיותו עדיין בלתי בשלה ומגובשת, לאחר פרידה של הוריו שהתרחשה באותה תקופה ומבלי שהיתה לו דמות סמכותית ומכוונת.
- ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות מלאה והביע חרטה כנה. בכך, גם חסך בזמן שיפוטי יקר.
- ג. תסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו חיובי בעיקרו ומצביע על סיכויי שיקום - הוא ניתק קשריו השוליים; הוא נרתם להליך טיפולי שכלל השתתפות בקבוצה טיפולית בשרות המבחן והשתתפות בסדנת "חוק ומשפט" במרכז הבינתחומי בהרצליה במשך חצי שנה. תעודת סיום הקורס מצביעה על כך שהוא עמד בו בהצלחה. שרות המבחן התרשם שהסיכון הנשקף ממנו נמוך וכך גם הסיכוי להישנות העבירה.
- ד. הנאשם עובד מזה כ-5 חודשים כמחסנאי וסיים בהצלחה קורס ניהול לוגיסטיקה ומחסן.
- ה. מצבו הרפואי של הנאשם כמפורט במסמכים הרפואיים.
- ו. הנאשם שהה במעצר מלא כחודשיים וכ-4 חודשים באיזוק אלקטרוני. הרושם הוא שההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.
16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (17.7.23-22.9.23).
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר "הדרים" ביום 10.3.25 שעה 10:00 כשבידו תעודת זהות וגזר הדין. התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות הערבויות הכספיות, ימשיכו לחול עד להתייצבות הנאשם למאסר.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה הקשורה בנשק.
- ג. קנס בסך ₪ 2,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.4.25. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.
- מוצג - נשק - להשמדה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ה, 23 ינואר 2025, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד יובל שי דהן, הנאשם ובאת-כוחו, עו"ד אלה ויינברנד בשם עו"ד נטלי אוטן.